

[Wilhelm]

eksporteret igen til Sydafrika osv.? Når man, som det radikale venstre har gjort med dette forslag, først åbner for eksport til NATO-lande, er der præcis det samme fundamentale problem med skønnene, som der er i den lovgivning, de radikale godt kan se er håbløs. Det synes jeg siger lidt om gennemtænktheden i dette her.

Så har jeg kun en bemærkning i anledning af hr. Niels Helveg Petersens slutbemærkning til mig, hvor han siger, at han tror, det snarest er olieprisfaldet end Reagans oprustningspolitik, der er drivkraften i det såkaldte opsving i den vestlige økonomi. Jeg har et lidt mere nuanceret syn på det dér, men skidt nu med det, for hvis hr. Niels Helveg Petersen har ret, gør det jo ikke det radikale dilemma mindre. Her har vi et parti, som taler meget om interessen for Nord-Syd-problematikken, som taler meget om interessen for verdens ressourceproblematik osv., og som så skal sidde og glæde sig over et opsving – fordi det jo nu hylder det økonomiske system – et opsving, som ifølge hr. Niels Helveg Petersen alene skyldes, at på det eneste område, hvor der i Nord-Syd- og ressourceproblematikken i de sidste 20–30 år er sket egentlige fremskridt, nemlig ved, at OPEC-landene har været i stand til at presse olieprisen op, bliver det nu rullet tilbage til ca. 1974-niveau.

Det er et dilemma, der er mindst lige så stort, som hvis hr. Niels Helveg Petersen havde accepteret min lidt firkantede udlægning først, og det er et dilemma, der ikke mindre placerer de radikale mellem to stole i de mere overordnede vurderinger af disse forhold.

Jimmy Stahr (S):

For at hr. Pelle Voigt nu ikke skal blive skuffet, vil jeg skynde mig at sige, at jeg ikke kender den pågældende militærmand, at jeg ikke kender det møde, der fandt sted den 14. oktober 1981, at jeg har set bladet Spartakus, men heller ikke kender den pågældende artikel. Jeg kan sige helt klart, at jeg ikke i den socialdemokratiske gruppe har hørt om næsten en tredobling af vores militærekspert. Derimod ville vi meget gerne tredoble vores eksport i det hele taget, men specielt dette har jeg aldrig hørt om.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Hr. Jimmy Stahr siger, at han ikke kender direktør Güntelberg, som jo ellers siden 1971 har været chef for forsvarrets forskningstjeneste, og at han ikke kender den pågældende tale. Det skal jeg, selv om talen har været offentliggjort nu i næsten et år, råde bod på. Men jeg går da ud fra, at hr. Jimmy Stahr kender den tidligere industriminister, hr. Erling Jensen, og kender til hans stærke engagement i disse spørgsmål og til de beslutninger, der på daværende tidspunkt blev truffet for at sætte projekter i gang, der skulle fremme den danske våbenindustri.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det spørgsmål, hr. Pelle Voigt stillede, mener jeg at jeg besvarede allerede under den sidste debat, vi havde om våbeneksporten. Jeg sagde dengang, at vi ingen tanker har om at ændre administrationen, og at vi mener, at den administration, der har været under den tidligere regering, har været så tilstrækkelig smidig og givet muligheder for eksport og interesse for dansk industri, at vi kan leve videre med den.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil så gerne spørge justitsministeren, om han ikke mener, at der ligger en ændring i, at den nuværende regering i skikkelse af industriminister Ib Stetter nu opsøger arbejdspladser, som f. eks. skibsværftet i Frederikshavn, og foreslår dem, om det ikke var en god idé at begynde at producere og eksportere krigsmateriel.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan da ikke se, at det er nogen hindring, at landets industriminister interesserer sig for at få noget beskæftigelse på skibsværfterne. Jeg synes, det ville være mærkeligt, hvis en industriminister ikke var interesseret i det, og det gælder vel også os andre, at vi har en betydelig interesse i med den situation, skibsværfterne er i, at få fremmet en produktion og eksport.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det korte svar til hr. Knud Lind og til hr. Wilhelm er, at som forslaget er opbygget,